

FARO

H/H 6, plattegrond blz. 58-59

De grootste stad van de Algarve. En de levendigste. Dankzij de vele studenten en daadkrachtig cultuurbeleid. En misschien ook omdat Faro een beetje buiten de platgetreden toeristenpaden ligt. De 67.000 inwoners vinden het prima. Ze genieten van interessante musea, prettige winkels, restaurants en cafés, grootstedelijke flair in de voetgangerszones en een mooie oude binnenstad.

BEZIENSWAARDIGHEDEN

EEST EVEN TOT RUST KOMEN

De met bomen begroeide **Jardim Manuel Bivar** 1 is een ideaal vertrekpunt voor een stadswandeling. Omringd door bars en cafeterrassen is het een ware ontspanningsoase, ook al is het autoverkeer er nog niet helemaal

Kunst of niet?
In de uitgaansbuurt komt deze vraag vaker op

uitgebannen. Bankjes staan in de schaduw van jacaranda's, palmen en pijnbomen. De prachtige neo-Arabische façade van de Bank van Portugal en een romantisch muziekpaviljoen getuigen van de elegante beginjaren van de 20e eeuw. De classicistische voorgevel van de **Igreja da Misericórdia** werd na de aardbeving van 1755 gebouwd, alleen de zuilengang links ervan is nog een onderdeel van de oorspronkelijke kerk uit de 16e eeuw.

Daar verbergt zich de populaire **Columbus Culinary Bar** 6; ertegenover heeft het glazen Café do Coreto zijn stoeltjes aan het water staan. Aan de zuidkant van het plein vormt de stadspoort de toegang tot het oude centrum.

EEN BEETJE NAAMKUNDE

Feniciërs, Grieken en Romeinen bewoonden lang geleden het handelscentrum Ossonoba. Nadat de Moorse vorst Ben Said in 713 de stad had ingenomen, beleefde Faro een culturele en economische bloei. Met wat verbaseringen veranderde Harúm, de naam van een Arabische heerser, in Faro. In 1249 veroverden christelijke troepen de stad, waarmee het laatste islamitische bolwerk op Portugese bodem voor de Arabieren verloren ging. In 1577 werd Faro aangewezen als bisschopszetel.

DE STADSPOORT BEKLIMMEN

De met ooievaarsnesten gekroonde **Arco da Vila** 2 werd in 1812 voltooid door de Genuese bouwmeester Francisco Xavier Fabri. Het marmeren beeld van Thomas van Aquino boven de boog is een herinnering aan zijn vaderland Italië. Binnen bevindt zich een matig interessant museum, van waaruit je echter wel de stadspoort tot bijna bovenaan kunt beklimmen. En hier krijg je een heel nieuw zicht op uurwerk, ooievaars en oude steegjes. Echt de moeite waard, met fadogezang als extraatje (ingang in het toeristenbureau, zo.-do. 10-13, 14-17 uur, toegang gratis, fado €7).

De poort vormt de toegang tot de oude stad, de Vila Adentro, die nog volledig door de middeleeuwse muren wordt omgeven. Als je door de poort loopt, zie je rechts de grootste Arabische hoefijzerboog van de Algarve. Kijk als je door het stijgende straatje loopt nog eens om. Met een beetje geluk zie je een paar ooievaars op hun nest zitten. Leuk voor een foto. Van de monumentale **Largo da Sé** met **stadhuis** 3, **Paço Episcopal** 4 en **kathedraal** 5 (► blz. 60) voert de Rua do Arco in zuidelijke richting naar een eenvoudiger buurt zonder bijzondere gebouwen. Nu eens sieren kleurige planten

de huizen, dan weer is de was buiten opgehangen. Sympathiek. En ineens sta je boven op een uitzichtplatform met een mooi uitzicht over de lagune.

SLENTEREN DOOR DE VOETGANGERSZONE

De winkels aan de met zwarte en witte tegels geplaveide straatjes rondom de **Rua de Santo António** 6 worden ook door de inwoners van Faro drukbezocht. De kleine winkeltjes houden hier nog stand tegenover de winkelketens. De cafés nodigen uit voor een praatje en de restaurants voor een stevige maaltijd.

LEREN GRIEZELEN

In 1713 werd begonnen met de bouw van de karmelietenkerk **Igreja do Carmo** 7 aan de Largo do Carmo, die zich 160 jaar zou voortkleppen. Zo lang duurde het namelijk voordat de woekering van verguld houtsnijwerk – dat elegant tegen de witte muren afsteekt – voltooid was. De klokken luidden voor het eerst in 1808. Een luguber contrast vormt het ossarium Capelo dos Ossos op de binnenplaats. 'Bedenk dat ook jij zo zult eindigen' – zo staat boven de ingang van de kapel geschreven en zo verkondigen de duizenden menselijke schedels, beenderen en haarresten waarmee de muren en het gewelf bepaald kunstig

Faro's populairste fotospot: Rua do Município met stadspoort en ooievaars

gedecoreerd zijn. Niet voor zwakke zenuwen (ma.-vr. 9-13, 15-17, in de zomer tot 18 uur, het hele jaar za. 9-13 uur, €2).

BLIK OP IETS BIJZONDERS

Nog iets curieus: kijk vanaf de ingang van de kerk eens naar rechts, naar de satellietschotel van het postkantoor. Ook daar heeft een ooievaarspaar een plekje gevonden. En hoe onooijlijk de **Igreja de São Pedro** 8, wat naar beneden aan de Largo de São Pedro, er ook uitziet, van binnen is het een waar juwelenkistje. Het kerkje was oorspronkelijk een eenvoudige visserskapel tot zich in de 18e eeuw houtsnijders, vergulders en mozaiekkunstenaars uit Lissabon uitleefden op het interieur (ma.-vr. 9-13, 15-18, za. 16-19 en zo. 10-13, 16-18 uur, toegang gratis).

INTERESSANTE MUSEA

IN DE KRUISGANG

Het **Museu Municipal de Faro** 9 verbergt zich aan de Praça Afonso III achter de kathedraal. Ervoor toont een meer dan levensgroot standbeeld deze christelijke heroveraar van Faro. Het gebouw, het voormalige clarissenklooster, met kijk-

TORENTJES

Kijk eens omhoog naar de daken van de huizen. Vele ervan worden bekroond door torentjes, ook het langgerekte gebouw van het bestuur van het bisdom tegenover de kathedraal. Het waren uitkijkposten voor de vishandelaren. Toen er nog geen radio of smartphone bestond gaven de vissers bij aankomst in de haven met vlaggen de kwaliteit en de kwantiteit van hun vangst aan, wat van hier bovenaf te zien was. De handel kon zo al voor het lossen van de lading van start gaan.